

[Dohrmann.]

kert have den virkning, at udetillægsnævnet afstår fra at rejse og således både sparer skatteborgernes penge og samtidig ikke medvirker til nedbrydelse af respekten for folkestyret.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (2/6 77):

Udetillægsnævnet, som er nedsat i henhold til normerings- og klassificeringslovens § 9, består af formanden – departementschefen i løn- og pensionsdepartementet – 5 medlemmer valgt af folketinget blandt dettes medlemmer samt 2 repræsentanter for udenrigsministeriet.

Det er nævnets opgave hvert år at foretage indstilling af de udetillæg, som oppebæres af tjenestemænd, der er beordret til tjeneste ved en dansk repræsentation i udlandet. Herudover træffer nævnet beslutning om en række principielle spørgsmål vedrørende de vilkår, som er gældende for tjenesten ude.

Der er tale om komplicerede afvejninger, der hovedsagelig må foretages på grundlag af et omfattende skriftligt materiale. Det er øjensynlig nyttigt, at nævnet i muligt omfang supplerer dette grundlag med erfaringer, der indhøstes på de enkelte pladser i udlandet ved selvsyn og gennem samtaler med det ansatte personale af alle kategorier.

Nævnet har med dette sigte foretaget to rejser til udsendte danske repræsentationer, nemlig i 1971 til Beograd, Beirut og Lagos og i 1974 til USA og Mexico. Jeg finder som udenrigsminister, at nytten af begge rejser blev bekræftet i nævnets efterfølgende arbejde, dels ved en bedre mulighed for at bedømme de behov, som kræves opfyldt, for at vore repræsentationer kan udføre deres opgaver, dels ved justeringer af boligforbrug og det ansatte personales omfang, justeringer, som ikke mindst er af værdi som retningsgivende for nævnets videre arbejde.

Nævnets enstemmige ønske om denne gang at inspicere ambassaderne i en række sydamerikanske lande er således vel begrundet i hidtidige erfaringer og så meget mere naturligt, som nævnet ikke tidligere ved selvsyn har stiftet bekendtskab med vilkårene i denne del af verden, der på mange områder adskiller sig fra de steder, nævnet tidligere har besøgt. Et besøg i New York på tilbagerejsen er naturligt begrundet som en opfølgning af nævnets besøg i 1974

på de dér placerede to danske repræsentationer, der er blandt vore største og mest centrale.

Udenrigsministeriets løbende kontrol sikrer imod slendrian og ineffektivitet. Nævnets rejse foretages da heller ikke med den begrundelse, men fordi den giver en nyttig og ønskelig baggrund for nævnets arbejde.

Af *Annelise Gotfredsen* (KF) til undervisningsministeren (27/5 77):

»Vil ministeren tage afstand fra påstande, der fremføres i 83. årgang af studenterhåndbogen fra Københavns universitet (1977)?«
(Spm. nr. 239).

Begrundelse.

I studenterhåndbogen fra Københavns universitet, 83. årgang, udgivet af studenterrådet ved Københavns universitet, som er »den eneste samlede vejledning« for gymnasister og kommende studerende, rettes hårde og uberetigede angreb på en række studier.

Det hedder bl. a. i afsnittet om undervisningen på Danmarks tekniske højskole: »Herved kommer de fleste ingeniører til at varetage en funktion i samfundet, hvor de er med til at ødelægge dagligdagen for de mange mennesker.«

Om tandlægehøjskolen: »Der indgås i et snævert samarbejde med bl. a. medicinalindustrien herhjemme, hvor det bliver disse firmaers profithensyn, der bestemmer, hvad der skal læres, og ikke befolkningens sundhedstilstand.«

Om handelshøjskolerne: »Disse uddannelser er de mest reaktionære og snævert arbejdsgiverorienterede uddannelser . . . Endelig er studierne så disciplinerede, at de studerendes hverdag bliver et helvede – stort arbejdspress, udenadslære, virkelighedsfjernt indhold m. v.«

Dette er bare et udpluk af, hvordan bogens kvalitet er, og hvordan den angivne målsætning »at give gymnasieelever, HF'ere, kursister og andre et bedre grundlag for studievalg end den studievejledning, der gives fra anden side«(!) virkeliggøres.

Dette er en grov manipulation i universitetets navn (83. årgang), og desværre er den egnet til at holde unge borte fra uddannelser, som samfundet netop i disse år har brug for. Jeg finder det derfor nødvendigt, at den ansvarlige minister fra folketingets talerstol tager afstand fra den strøm af forkerte og tendentiøse oplysning-